

§ 4.

Hvis de omhandlede Afsløsningsmænd ikke ved Mægling, der først skal forsøges, kunne tilvejebringe en mindelig Overenskomst mellem Parterne om det paagjældende Arbeides Afsløsning, da bliver Bederlaget at fastsætte ved deres Kjendelse med Stemmesleerhed efter den Nytte, som den til Arbeidet Berettigede skjønes virkelig at have havt af det ham tilkommende Arbeide, og til et saadant aarligt Beløb, som Udførelsen paa anden Maade af ligesaa godt Arbeide, med fornødent Hensyn til de Udgifter een Gang for alle, som Forandringen vil medføre under almindelige Tidsforhold, kan antages at ville koste ham. Den omhandlede aarlige Godtgjørelse bliver i Regelen at ansætte til Penge, men kan dog, naar begge Parter ønske det, ogsaa ansættes til Korn, at betales efter Capitels-taxten.

Efter hver af Parternes Begjæring kunne Mændene fastsætte en i Forholdene begrundet Frist af indtil 2 Aar for Afsløsningens Indtrædelse efter den endelige Kjendelses Afgjælse, dog skal Afsløsningen ikke i noget Tilfælde, naar ikke alle Vedkommende deri samtykke, træde i Kraft til anden Tid end det paagjældende Aars 1ste Mai, om end den fornævnte Frist i et enkelt Tilfælde desaaarsag maatte være at forlænge en kort Tid.

§ 5.

Forhandlingerne bør saavidt muligt foregaae mundtligt.

Det Væsentligste af Forhandlingerne, saavel som den ved mindelig Overenskomst eller Kjendelse tilvejebragte Afgjørelse af den omhandlede Sag, besørjes af Formanden indført i Protokollen, der ved Forretningens Slutning bør oplæses samt underskrives saavel af de tilstedeværende Parter eller deres Befuldmægtigede, som af Afsløsningsmændene.

De fornødne Protokoller ville, forsynede med Indenrigsministeriets Autorisation, blive Formændene tilstillede uden Betaling. Naar de fuldfrevne Protokoller ei mere kunne ventes afbenyttede, blive de at indsende til Opbevaring i Ministeriets Archiv.

Formanden har derhos, naar Sagen er endelig afgjort, at forsyne de paagjældende

Fæstebreve, saavel Originalen som Reversalen eller Afkomstdocumenter, med Paategning om, at den fastsatte aarlige Godtgjørelse træder i Hovetets eller det betingede Arbeides Sted. Paategningen paa Reversalfæstebrevet bliver tillige at indføre i vedkommende Fæste-protocol.

§ 6.

Ligesom det allerede ved § 3 i Forordningen af 9de Marts 1838 er tilladt Eier og Fæster at vedtage, at den samme Udpantningsret, der efter den gjældende Lovgivning haves med Hensyn til det Kray, Eieren har paa Fæsteren for Skatter og de øvrige af Fæstesteds gaaende Afgifter, som denne har at erstatte, ogsaa skal finde Sted for Hovetpenge, saaledes tilkommer den til det her omhandlede Arbeide berettigede Eier samme Ret hos hans Fæstere for den ved Afsløsningsmændenes Kjendelse eller ved en for dem indgaaet Overenskomst fastsatte aarlige Godtgjørelse for bemeldte Arbeide.

§ 7.

Skulde der under Forretningen opstaae retlige Spørgsmaal, af hvis Afgjørelse dens Udfald i det Hele eller for en Deel vil være afhængig, s. Ex. om det paagjældende Arbeides Lovlighed, o. s. v., og en mindelig Overenskomst herom mellem Parterne ei kan tilvejebringes ved Mægling, da kunne vel Parterne, hvis de derom ere enige, lade Spørgsmaalet afgjøre ved Afsløsningsmændenes Kjendelse, men i andet Fald bliver Sagen at henvise til Domstolene. Dog skulle Mændene, forsaavidt de dertil see sig istand, fremme Forretningen ogsaa for det omtvistede Arbeides Vedkommende, skjøndt det vil beroe paa Retsfagens endelige Udfald, om og hvorvidt den i saa Henseende af dem truffene Afgjørelse kommer til at træde i Kraft.

Gjør Retsfagens Udfald desuagtet en Continuationsforretning af Afsløsningsmændene fornøden, da ville disse have at afgjøre, af hvem Omkostningerne ved denne Forretning skulle udredes.

§ 8.

Er den Eiendom, til hvilken det Arbeide ydes, hvis Afsløsning gjøres til Gjenstand for de fornævnte Mænds Forretning, bortforpagtet